

# Ang Pinadayag ni Jesu-Cristo - Numero Disi-Siyete

*Pagpukaw sa mga Uga nga Mamala: Usa ka Tawag ngadto sa Kaputli ug  
Pagtuo sa Panahon sa Pagpaabot*

Jeff Pippenger  
2023-11-17

Ang mga uga nga bukog nga nanghigda nga patay diha sa dalan, nga nakadungog sa “tingog” sa usa nga nagsinggit didto sa kamingawan, nakadungog niini tungod kay miabot na ang Maglilipay, sa katumanan sa saad ni Jesus nga ipadala siya. Sa unang kapakyasan sa mga Millerita, ang mga Millerita miabut sa pagsabot nga anaa sila sa panahon sa paglangan sa sambingay sa mga ulay.

“Ang mga nasagmuyo nakakita gikan sa Biblia nga anaa sila sa panahon sa paglangan, ug nga kinahanglan silang mapailubon nga maghulat sa katumanan sa panan-awon. Ang mao rang mga pamatuod nga nagdala kanila sa pagpaabut sa ilang Ginoo sa 1843, nagdala kanila sa pagdahom kaniya sa 1844.” *Spiritual Gifts*, volume 1, 153.

Kadtong gihulagway pinaagi sa mga Millerite nagasubli sa kasinatian sa unang kapakyasan, ug sa dihang buhaton nila kana, kinahanglan nilang masabtan nga sila usab anaa sa panahon sa paglangan diha sa sambingay sa mga ulay. Ang impluwensya lamang sa Manlalaban ang nagtugot kanila sa pagtan-aw niini nga kamatuoran. Kana nga pag-ila, nga gidala sa Manlalaban, girepresentahan sa unang propesiya nga gisugo si Ezequiel sa pagsangyaw ngadto sa walog sa mamala, patay nga mga bukog.

Ug misulti siya kanako pag-usab, Magpanagna ka sa ibabaw niining mga bukog, ug ingna sila, O kamong mga uga nga bukog, pamation ninyo ang pulong sa Ginoo. Mao kini ang giingon sa Ginoong Dios niining mga bukog: Ania karon, pasudlon ko ug gininhawa kamo, ug mabuhi kamo: Ug butangan ko kamo ug mga ugat, ug patuboon ko ug unod sa ibabaw ninyo, ug tabonan ko kamo ug panit, ug butangan ko kamo ug gininhawa, ug mabuhi kamo; ug mahibalo kamo nga ako mao ang Ginoo. Busa nanagna ako sumala sa gisugo kanako: ug samtang nagpanagna ako, may usa ka tingog, ug ania karon, may usa ka pagkurog, ug ang mga bukog nagkadugtong, ang matag bukog ngadto sa iyang kaugalingong bukog. Ug sa akong pagtan-aw, ania karon, mitungha sa ibabaw nila ang mga ugat ug ang unod, ug gitabonan sila sa panit sa ibabaw: apan wala pay gininhawa diha kanila. *Ezekiel 37:4–8*.

Ang “kasaba” nagrepresentar sa Balaang Espiritu. Nianang puntoha kinahanglan nga maila sa mga ulay nga anaa sila sa panahon sa paglangan. Abunda ang biblikanhong mga panudlo bahin sa angay buhaton sa mga napakyas sa pagdahom sa dihang maila nila nga anaa sila sa panahon sa paglangan. Gitudlo ni Jeremias nga dili gayod sila mobalik sa “katiguman sa mga mayubiton,” nga sa mensahe ngadto sa Philadelphia mao ang sinagoga ni Satanas. Kinahanglan usab nilang bulagon ang bililhon gikan sa daotan. Ang bililhon nga gitandi sa daotan adunay duhá ka kahulogan.

Nakat-onan ko alang sa akong kaugalingon kining propetikanhong kalainan sa miaging mga tuig, sa dihang gihimo ko ang usa ka pag-aplikar sa damgo ni William Miller. Hustong gihubit ko ang mga mutya ingon nga mga kamatuoran sa pulong sa Dios, ug ang mga mini nga mutya ingon nga nadaot nga mga doktrina. Human niana, gipahinungod kanako nga si James White naghimo usab ug usa ka pag-aplikar sa damgo ni William Miller, ug sa iyang pag-aplikar, iyang giila ang mga mutya ingon nga matinumanong katawhan sa Dios, ug ang mga mini nga mutya ingon nga bakak nga mga nag-angkon sa kamatuoran. Sa dihang gisusi ko kon unsa ang gitudlo ni James White bahin sa damgo, nasabtan ko nga kaming duha husto. Ang mga mutya mahimong magrepresentar sa matinumanong katawhan sa Dios, ug ang mga peke nga mutya, sa dili matinumanon, apan ang mga mutya mahimo usab magrepresentar sa mga kamatuoran sa pulong sa Dios ug ang mga peke nga mutya mahimong mga bakak nga doktrina. Gigamit ni James White ang damgo ni Miller sa kasaysayan nga iyang gipuy-an niadtong panahona, apan akong gidool ang damgo ingon nga kasaysayan sa kataposang mga adlaw. Sa tingub, ang duha ka pag-aplikar nagpakita nga ang mga tawo mahimong mao ang ilang ginatuohan, ug kon ilang pilion ang pagpabilin sa sayop nga mga doktrina, pagatangtangan sila pinaagi sa bintana sa tawo nga may brush sa hugaw, uban sa mga doktrina nga ilang nakig-uban. Kita mao ang atong gikaon.

Sa diha nga ang mga nasagmuyo makamatikod nga anaa sila sa panahon sa paglangan, sumala kang Jeremias sila kinahanglan nga mopabulag sa bililhon gikan sa walay pulos.

“Giunsa man nga ang mga tawo nga anaa sa gubat batok sa gobyerno sa Dios makapanag-iya sa kaalam nga ilang usahay ikapadayag? Si Satanas gayud mismo giedukar sa langitnong mga sawang, ug siya adunay kahibalo sa maayo maingon man sa daotan. Gisagol niya ang mahalon uban sa walay bili, ug mao kini ang nagahatag kaniya ug gahum sa paglimbong. Apan tungod kay si Satanas nagbisti sa iyang kaugalingon sa mga bisti sa langitnong kasidlak, dawaton ba nato siya ingon nga usa ka manulonda sa kahayag? Ang maninintal adunay iyang mga ahente, giedukar sumala sa iyang mga pamaagi, gidasig sa iyang espiritu, ug gipahiangay sa iyang buluhaton. Magtinabangay ba kita uban kanila? Dawaton ba nato ang mga buhat sa iyang mga ahente ingon nga gikinahanglan sa pag-angkon sa usa ka edukasyon?” Ministry of Healing, 440.

Ang bililhon ug ang dautan nagrepresentar sa kamatuoran ug sa kasaypanan. Naggahin usab kini sa duha ka matang sa mga tawo.

“Bisan pa niana ang patukoranan sa Dios nagatindog nga lig-on, nga may niini nga timri: Ang Ginoo nakaila kanila nga Iya. Ug, Ang matag-usa nga nagahisgot sa ngalan ni Cristo mobiya sa kasal-anan. Apan sa usa ka dakong balay aduna dili lamang mga sudlanan nga bulawan ug salapi, kondili usab nga kahoy ug yuta; ug ang uban alang sa dungog, ug ang uban alang sa pagkawalay-dungog.’ Ang ‘dakong balay’ nagrepresentar sa Iglesia. Sa Iglesia makita ang mahugaw maingon man ang bililhon. Ang pukot nga gilabay ngadto sa dagat nagatigum sa maayo ug sa daotan.” Review and Herald, February 5, 1901.

Gitudloan si Jeremias nga kon siya mobalik, kinahanglan niyang mobulag gikan sa mga buang nga ulay, ug kinahanglan usab siyang mobulag gikan sa sayop nga mga pagtulon-an sa mga buang nga ulay. Ang usa ka gatus kap-atan ug upat ka libo mao kadtong moabut ngadto sa hingpit nga

panaghiusa. Si Jeremias nagrepresentar sa buluhaton nga kinahanglan tumanon niadtong mga tinawag aron timrihan pinaagi sa ikaduhang mensahe ni Ezekiel mahitungod sa upat ka hangin, kon sila mahimong “baba” sa Dios sa dihang ang panan-awon mosulti. Ang panan-awon misulti sa kasaysayan sa mga Millerite sa dihang miabot ang paghukom, ug kini mosulti sa kasaysayan sa usa ka gatus kap-atan ug upat ka libo sa dihang ang mananap sa yuta mosulti, ug moabot ang paghukom sa ikatulong kaalaotan. Unya kadtong nakatuman sa buluhaton nga gipaila ni Jeremias pagabayawon ingon nga mga magbalantay sa Dios.

Sa dihang ipadala sa Ginoo ang Maghuhupay aron pukawon ang mga nasagmuyo gikan sa ilang kamatayon, Iyang ginailhan ang usa ka buluhaton sa paghinlo nga kinahanglan nilang tumanon kon sila mamahimong Iyang mga tigpamaba sa krisis sa balaod sa Domingo. Si Isaias uyon sa tambag ni Jeremias.

Pagkatahom sa kabukiran ang mga tiil niya nga nagadala sa maayong balita, nga nagamantala sa kalinaw; nga nagadala sa maayong balita sa kaayohan, nga nagamantala sa kaluwasan; nga nagaingon ngadto sa Zion, Ang imong Dios nagahari! Ang imong mga magbalantay mopatugbaw sa tingog; sa tingog managsama sila sa pag-awit: kay sila makakita nga managsama ang panan-aw, sa diha nga ang Ginoo magapahiuli pag-usab sa Zion. Suminggit kamo sa kalipay, manag-awit kamo sa tingub, kamong mga guba nga dapit sa Jerusalem: kay ang Ginoo naglipay sa iyang katawohan, iya nang gitubos ang Jerusalem. Isaias 52:7–9.

Kadtong mga “nagdala ug maayong balita” ug nga “nagamantala sa pakigdait ug kaluwasan” mopataas sa “ilang mga tingog sa tingob,” kay sila “makakita nga nagkausa ang ilang panan-aw.”

“Pipila pa ka uban ang gipakita kanako nga naghiusa sa ilang impluwensiya uban niadtong akong nahisgotan, ug dungan sila nagabuhat sa tanan nilang mahimo aron mabulag gikan sa lawas ug makapahinabo ug kalibog; ug ang ilang impluwensiya nagadala sa kamatuoran sa Dios ngadto sa pagkatamay. Si Jesus ug ang balaang mga manulonda nagadala ug naghiusa sa katawohan sa Dios ngadto sa usa ka pagtoo, aron silang tanan adunay usa ka hunahuna ug usa ka paghukom. Ug samtang sila ginadala ngadto sa panaghiusa sa pagtoo, aron magkausa sila sa pagtan-aw mahitungod sa mga mapinasidungganon ug mahinungdanon nga mga kamatuoran alang niining panahona, si Satanas nagalihok sa pagsukol sa ilang pag-uswag. Si Jesus nagalihok pinaagi sa Iyang mga galamiton aron magtigum ug maghiusa. Si Satanas nagalihok pinaagi sa iyang mga galamiton aron magkatag ug magbahinbahin. ‘Kay, ania karon, ako magasugo, ug aligon ko ang balay sa Israel sa taliwala sa tanang mga nasod, maingon nga ang trigo giayagan sa usa ka salaang, apan walay bisan usa ka liso nga mahulog sa yuta.’”

“Ang Dios karon nagsulay ug nagpamatuod sa Iyang katawohan. Ang kinaiya ginapalambo. Ang mga manulonda nagatimbang sa moral nga bili, ug nagabantay sa matinumanong talaan sa tanang mga buhat sa mga anak sa mga tawo. Taliwala sa mga nagaangkon nga katawohan sa Dios anaa ang mga kasingkasing nga dunot; apan sila pagasulayon ug pagapamatud-an. Kadtong Dios nga nagabasa sa mga kasingkasing sa matag-usa, magapadayag sa kahayag sa mga tinagong butang sa kangitngit diin sagad kini labing diyutay gidudahan, aron ang mga kapangdolan nga nakababag sa pag-uswag sa kamatuoran mapapas, ug ang Dios makabaton ug usa ka malinis ug balaang katawohan sa pagpahayag sa Iyang kabalaoran ug mga paghukom.

“Ang Kapitan sa atong kaluwasan nagamando sa Iyang katawhan matag lakang, nagahinlo ug nagaandam kanila alang sa pagbalhin, ug gibiyaa sa likod kadtong andam mobulag gikan sa lawas, kadtong dili buot magpatultol, ug nangatagbaw sa ilang kaugalingong pagkamatarong. ‘Busa kon ang kahayag nga anaa kanimo kangitngit man, pagkadaku gayod niana nga kangitngit!’ Walay dakong limbong nga makalimbong sa hunahuna sa tawo labaw niana nga nagdala sa mga tawo sa pagpatuyang sa espiritu sa pagsalig sa kaugalingon, sa pagtuo nga sila matarong ug anaa sa kahayag, samtang sila nagapahilayo gikan sa katawhan sa Dios, ug ang kahayag nga ilang gimahal kangitngit diay.” Testimonies, bolyum 1, 332, 333.

Ang hugpong sa pulong nga “nagdala ug maayong balita” gisubli sa makaduha diha sa tudling sa Isaias aron ilhanan ang kasaysayan sa Singgit sa Tunga sa Gabii, maingon man ang mga bersikulo nga nag-una sa paghulagway ni Isaias sa panaghiusa nga matuman sa dihang ang bililhon pagabulagong gikan sa daotan.

Pagmata, pagmata; isul-ob ang imong kusog, O Zion; isul-ob ang imong matahum nga mga bisti, O Jerusalem, ang balaang siyudad: kay sukad karon dili na gayud makasulod pa kanimo ang mga walay circuncisión ug ang mahugaw. Aboga ang abog gikan kanimo; tindog, ug lumingkod, O Jerusalem: buhii ang imong kaugalingon gikan sa mga gapos sa imong liog, O binihag nga anak nga babaye sa Zion. Isaias 52:1, 2.

Si Jeremias nagrepresentar niadtong mga anaa sa nahaunang kapakyasan, nga nakaila nga anaa sila sa panahon sa paglangay-langay. Si Isaias nagsugo sa maong mga tawo usab nga “pagmata, pagmata.” Sila namata ug sa kaulahian moabot ngadto sa usa ka kahimtang diin wala nay mga walay sirkunsisyon ug mahugaw sulod sa iglesia sa Dios, kay ilang matuman ang buluhaton sa pagbulag sa bililhon ug sa daotan. “Ang Ginoo buot nga maputli ang iyang iglesia, sa dili pa ang iyang mga paghukom mahulog sa labi pang hayag nga paagi ibabaw sa kalibutan.”

“Paspas kita nga nagkaduol sa pagtapos sa kasaysayan niining kalibotana. Ang katapusan haduol na gayod, labi pang haduol kay sa gituohan sa daghan, ug gibug-atan ako sa pagbati sa pag-awhag sa atong katawhan mahitungod sa kinahanglanon sa pagpangita sa Ginoo sa tinuoray nga kasibot. Daghan ang natulog, ug unsa man ang ikasulti aron pukawon sila gikan sa ilang unodnong pagkatulog? Buot sa Ginoo nga ang iyang iglesia pagahinloan, sa dili pa ang iyang mga paghukom moabot nga labi pang dayag ibabaw sa kalibotan.

“Kinsa ba ang arang makalahutay sa adlaw sa iyang pag-abot? ug kinsa ba ang makapadayon sa pagbarog sa diha nga siya magapakita? kay siya sama sa kalayo sa magtutunaw, ug sama sa sabon sa magpapatli sa panapton: ug siya molingkod ingon nga usa ka magtutunaw ug magpapatli sa salapi: ug iyang pagaputlion ang mga anak ni Levi, ug pagahinloan sila sama sa bulawan ug salapi, aron sila makahalad ngadto sa Ginoo ug halad diha sa pagkamatarong.”

“Kuhaon ni Cristo ang matag mapanghambogong tabon. Walay pagsagol sa tinuod ug sa mini nga makalimbong kaniya. ‘Sama siya sa kalayo sa magtutunaw ug magpapatli,’ nga nagapabulag sa bililhon gikan sa walay pulos, sa taya gikan sa bulawan.

“Sama sa mga Levita, ang piniling katawhan sa Dios gilain pinaagi Kaniya alang sa Iyang pinasahi nga buluhaton. Ang matag tinuod nga Cristiano nagadala ug pagkasacerdote nga

pagpamatuod. Gihatagan siya ug dungog pinaagi sa balaan nga katungdanan sa pagrepresentar ngadto sa kalibutan sa kinaiya sa iyang Langitnong Amahan. Kinahanglan nga paminawon niya pag-ayo ang mga pulong, ‘Busa magahingpit kamo, maingon nga ang inyong Amahan nga anaa sa langit hingpit man.’”

“‘Apan alang kaninyo nga may kahadlok sa akong ngalan motungha ang Adlaw sa Pagkamatarong nga may kaayohan diha sa iyang mga pako; ug manggula kamo, ug motubo sama sa mga nati sa torilan. Ug pagatunobon ninyo ang mga dautan; kay sila mahimong abo ilalom sa mga lapalapa sa inyong mga tiil sa adlaw nga buhaton ko kini, nagaingon ang Ginoo sa mga panon.

“‘Hinumdumi ninyo ang kasugoan ni Moises nga akong alagad, nga akong gisugo kaniya didto sa Horeb alang sa tibook Israel, uban ang kabalaoran ug ang mga paghukom. Ania karon, ipadala ko kaninyo si Elias nga manalagna sa dili pa moabot ang dakung ug makalilisang nga adlaw sa Ginoo: ug iyang ibalik ang kasingkasing sa mga amahan ngadto sa mga anak, ug ang kasingkasing sa mga anak ngadto sa ilang mga amahan, aron dili ako moanhi ug hampakon ang yuta pinaagi sa usa ka tunglo.’” Review and Herald, November 8, 1906.

Kadtong mga nagkupot sa bakak nga mga doktrina pagabulagon diha sa kasaysayan nga nagsugod uban sa “tingog” nga nagasinggit didto sa kamingawan. Kadtong nagdumili sa pagtugot nga ang mamugnaong gahum sa Dios magpatungha ug usa ka personal nga nabalaan nga kasinatian, pagabulagon gikan sa “bulawan” diha sa kasaysayan nga nagsugod uban sa “tingog” nga nagasinggit didto sa kamingawan. Magpabilin sila nga mga Laodiceanhon, sa mismong punto diin ang Laodicea molabang ngadto sa Philadelphia.

Ang buhat sa pagbulag sa bililhon gikan sa walay kapuslanan hapit sa kinatibuk-an mao ang buhat sa mensahero sa tugon nga moanhi sa kalit aron sa paghinlo sa mga anak ni Levi, apan kinahanglan kita moapil.

Busa, akong mga hinigugma, maingon nga kamo sa kanunay nagmasinugtanon, dili lamang ingon sa akong presensya, kondili labi pang daku karon sa akong pagkawala, paningkamoti ang pagdala sa inyong kaugalingong kaluwasan uban ang kahadlok ug pagkurog. Kay ang Dios mao ang nagabuhat diha kaninyo sa pagbuot ug sa pagbuhat sumala sa iyang maayong kabubut-on. Buhata ninyo ang tanang mga butang nga walay pagbagulbol ug mga paglalis; aron kamo mahimong walay ikasaway ug walay limbong, mga anak sa Dios, nga walay badlong, sa taliwala sa usa ka liko ug hiwi nga kaliwatan, kang kinsa kamo nagadan-ag ingon nga mga kahayag sa kalibutan. Filipos 2:12–15.

Si Jeremias buot nga bulagon ang bililhon gikan sa daotan kon tinguhaon niya nga mahimong tigpamaba sa Dios sa umaabot nga paghukom. Ang kamatuoran nga si Jeremias nakadungog sa tambag sa Dios ngadto kaniya, nagpakita nga ang presensya sa Manlalaban anaa nang andam alang kaniya kon pilion niyang dawaton ang buluhaton.

“Ang buluhaton sa pag-angkon sa kaluwasan usa ka panag-uban, usa ka hiniusang paglihok. Kinahanglan adunay pagtinabangay tali sa Dios ug sa makasasala nga naghinulsol. Gikinahanglan kini alang sa pagporma sa matarong nga mga prinsipyo diha sa kinaiya. Ang

tawo kinahanglan maghimo ug mainiton nga mga paningkamot aron mabuntog ang nakababag kaniya sa pagkab-ot sa kahingpitan. Apan siya hingpit nga nagsalig sa Dios alang sa kalampusan. Ang paningkamot sa tawo sa iyang kaugalingon dili igo. Kon walay tabang sa balaang gahum, kini walay kapuslanan. Ang Dios nagabuhat ug ang tawo nagabuhat. Ang pagsukol sa tintasyon kinahanglan magagikan sa tawo, nga kinahanglan magakuha sa iyang gahum gikan sa Dios. Sa usa ka bahin anaa ang walay kinutuban nga kaalam, kalooy, ug gahum; sa pikas bahin, ang kahuyang, pagkamakasasala, ug hingpit nga pagkawalay mahimo.”

“Gitinguha sa Dios nga kita makabaton ug paghari sa atong kaugalingon. Apan dili Siya makatabang kanato kon walay atong pagtugot ug pagtinabangay. Ang balaang Espiritu nagabuhat pinaagi sa mga gahum ug mga katakos nga gihatag sa tawo. Sa atong kaugalingon, dili kita arang makapaangay sa mga tinguha, mga handum, ug mga hilig ngadto sa kabubut-on sa Dios; apan kon kita ‘andam nga himuong andam,’ pagabuhaton kini sa Manluluwas alang kanato, ‘nga ginaguba ang mga pangatarungan, ug ang tanang butang nga mapahitas-on nga nagapatindog sa iyang kaugalingon batok sa kahibalo sa Dios, ug ginadala sa pagkabinihag ang matag hunahuna ngadto sa pagkamasinugtanon kang Cristo.’ 2 Corinto 10:5.” Acts of the Apostles, 482.

Ang tulo ka adlaw ug tunga sa Pinadayag onse, sa dihang ang uga nga mga bukog patay diha sa dalan, maoy simbolo sa usa ka “kamingawan,” ug ang usa ka “kamingawan” nagrepresentar sa “pito ka panahon” sa Levitico baynte-sais. Sa katapusan sa pagkatibulaag sulod sa tulo ka adlaw ug tunga, kadtong gitawag aron maapil taliwala sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo kinahanglan “momatngon” ug “uyogon ang abog.” Si Sister White nagaingon, “Ang Ginoo buot nga maputli ang iyang iglesia, sa dili pa ang iyang mga paghukom mahulog sa labi pang dayag ibabaw sa kalibutan.”

May kalabotan sa usa ka “naputli nga iglesia” iyang gihisgutan ang proseso sa pagbulag diha kang Jeremias nga nagakuha sa “bililhon gikan sa daotan.” Iya usab kining gihugpong sa ikatulong kapitulo sa Malakias, diin usa ka mensahero nagaandam sa dalan alang sa mensahero sa tugon. Ang mensahero nga nagaandam sa dalan mao ang “tingog nga nagasinggit sa kamingawan” ni Isaias. Ang mensahero sa tugon mao si Cristo, nga nagaandam sa pagsulod sa tugon uban sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, nga “sama” sa “mga Levihanon,” “gilain niya alang sa iyang pinasahi nga buluhaton.” Dayon ila silang giila ingon nga mga sacerdote, ug gikutlo niya si Jesus nga nagaingon, “Busa maghingpit kamo, maingon nga hingpit ang inyong Amahan nga anaa sa langit.”

Adunay usa ka proseso sa pagputli nga gimarkahan sa katapusan sa yugto sa panahon sa paglangan, kay ang Ginoo adunay usa ka pinasahi nga buluhaton nga pagatumanon sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, ug Siya adunay usa ka simbahan nga naputli na sa dili pa “ang iyang mga paghukom mokunsad sa labi pang ilado nga paagi ibabaw sa kalibotan.” Ang iyang mga paghukom anaa na karon sa kalibotan, apan sa balaod sa Dominggo, “ang makalaglag nga mga paghukom sa Dios” magsugod sa pagkunsad.

Kadtong mga paghukom usa ka “panahon sa kalooy alang niadtong wala gayud makaila sa kamatuoran.” Apan walay kalooy diha sa maong mga paghukom alang niadtong dili mosulod sa

gikinahanglang proseso sa paghinlo. Ang “mga paghukom,” nga “modangat sa labi pang iladong paagi,” nagpaila sa mga paghukom nga mga ilhanan. Nagrepresentar kini ug usa ka timaan, ug ang Balaang Espiritu naggamit sa kagubot ug kalibog nga nahimo pinaagi sa maong mga paghukom aron markahan ang kalainan tali niadtong nagabantay sa “pinalso nga adlaw sa pagpahulay” ug niadtong “matinud-anon sa konsensiya nga nagabantay sa Igpapahulay sa Ginoo,” kay mao lamang kini ang paagi nga ang “kalibutan mapahimangnoan.” Ang mga paghukom nga mga timailhan mao ang hulagway sa luyo nga gigamit sa Balaang Espiritu aron sa paggiya sa mga anak sa Dios nga anaa pa sa Babilonia, aron ila maila ang bandila sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo.

Apan si Sister White dili lamang naghisgot sa ikatulong kapitulo sa Malakias, kondili gilakip usab niya ang panapos nga mga bersikulo sa basahon sa Malakias kapitulo 4, ug sa makausa pa naghisgot sa “tingog” nga maoy mag-andam sa dalan alang sa mensahero sa tugon. Kadtong panapos nga mga bersikulo dili mahitungod sa pagpangandam alang sa mensahero sa tugon; kini mahitungod sa paghinumdom sa kasugoan ni Moises, ug sa pagbalik sa mga kasingkasing sa mga amahan ngadto sa mga anak ug sa mga anak ngadto sa mga amahan. Ang “tingog” una nga nag-andam alang kang Cristo, ingon nga mensahero sa tugon, aron sa kalit moanhi sa Iyang templo ug maghinlo sa Iyang nasagmuyo nga katawhan nga gipukaw na, aron ilang matuman ang buhat sa bandila. Dayon si Malakias naghisgot sa laing bahin sa buhat sa “tingog.”

Iyang “magapabalik sa kasingkasing sa mga amahan ngadto sa mga anak, ug sa kasingkasing sa mga anak ngadto sa ilang mga amahan,” ug pagabuhaton Niya kining buluhatona may kalabutan sa kasugoan nga gihatag didto sa Horeb. Si Elias, nga mao usab ang “tingog” ni Isaias, magaila sa mga sala sa katawhan sa Dios. Kabahin kini sa proseso sa paghinlo. Aduna lamang usa ka kahulogan sa sala, ug kana mao ang paglapas sa kasugoan nga gihatag didto sa Horeb. Si Juan Bautista mao si Elias, ug ang iyang buluhaton naglakip nianang maong bahin.

Niadtong mga adlaw miabut si Juan nga Magbabawtismo, nga nagwali didto sa kamingawan sa Judea, Ug nag-ingon, Hinulsol kamo; kay ang gingharian sa langit haduol na. Kay mao kini siya nga gisulti pinaagi sa manalagna nga si Esaias, nga nagaingon, Ang tingog sa usa nga nagasinggit didto sa kamingawan, Andama ninyo ang dalan sa Ginoo, tul-ira ang iyang mga alagianan. Ug kining maong si Juan may bisti nga balhibo sa camello, ug bakus nga panit sa iyang hawak; ug ang iyang kalan-on mao ang dulong ug dugos nga ihalas. Unya nangadto kaniya ang Jerusalem, ug ang tibook Judea, ug ang tanang kayutaan nga nagalibot sa Jordan, Ug gipangbawtismohan niya sila didto sa Jordan, nga nanagsugid sa ilang mga sala. Apan sa pagkakita niya sa daghan nga mga Fariseo ug mga Saduceo nga nangadto sa iyang pagpangbawtismo, miingon siya kanila, O kaliwatan sa mga halas nga malala, kinsa ang nagpahimangno kaninyo sa pagkalagiw gikan sa umalabut nga kapungot?

Busa, pamunga kamo ug mga bunga nga angay sa paghinulsol; ug ayaw kamo paghunahuna sa pagsulti sulod sa inyong kaugalingon, Kami may Abraham nga among amahan; kay magaingon ako kaninyo, nga ang Dios makahimo gikan niining mga bato sa pagpatindog ug mga anak alang kang Abraham. Ug karon usab ang wasay gibutang na sa gamot sa mga kahoy; busa ang matag kahoy nga dili mamunga ug maayong bunga pagaputlon ug igatambog ngadto sa kalayo. Ako sa pagkatinuod nagabawtismo kaninyo pinaagi sa tubig ngadto sa paghinulsol;

apan siya nga nagaanhi sunod kanako labi pang gamhanan kay kanako, kansang mga sapin dili ako takus sa pagpas-an; siya magabautismo kaninyo pinaagi sa Espiritu Santo, ug pinaagi sa kalayo; kansang bentilador anaa sa iyang kamot, ug iyang hinloan sa hingpit ang iyang giukan, ug tigumon ang iyang trigo ngadto sa kamalig; apan sunogon niya ang uhot pinaagi sa kalayo nga dili mapalong. Mateo 3:1–12.

Si Juan Bautista mianhi sa “kamingawan” sa tulo ug tunga ka adlaw sa Pinadayag onse, kay ang tanang mga propeta nagasulti labaw pa mahitungod sa ulahing mga adlaw kaysa sa mga adlaw diin sila nangabuhi. Nagdala siya ug mensahe sa paghinulsol gikan sa sala, kay ang gingharian sa langit haduol na, maingon nga ang Pinadayag ni Jesu-Cristo ginabuksan sa dihang “ang panahon haduol na.” Si Juan Bautista naghulagway sa buluhaton sa “tingog,” kay sumala kang Jesus, siya usab mao ang Elias nga umalabut.

Kay ang tanang mga propeta ug ang kasugoan nanagna hangtod kang Juan. Ug kon andam kamo sa pagdawat niini, kini mao si Elias, nga mao ang pagaanhi. Ang adunay mga dalunggan sa pagpatalinghug, patalinghuga siya. Mateo 11:13–15.

Gipaila ni Jesus nga ang profetikong pagkaila kang Juan Bautista usa ka pagsulay. Direkta Siyang nagaingon, “if ye will receive it”. Unya gidasig ni Jesus ang Iyang mga tinun-an sa pagdawat niini pinaagi sa pag-ingon, “He that hath ears to hear, let him hear.” Pasagdi siyang makadungog og unsa? Pasagdi siyang makadungog kon kinsa ang tingog nga moanhi ngadto sa katapusang kamingawan sa Biblia, ug magaandam sa dalan alang sa mensahero sa tugon aron andamon ang usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo sa pagbuhat sa usa ka pinasahi nga buluhaton sa panahon sa mahinungdanong mga paghukom sa Dios.

Si Juan nagsul-ob ug “bisti nga hinimo sa balhibo sa kamelyo, ug bakus nga panit sa iyang hawak; ug ang iyang kalan-on mao ang mga dulong ug ihalas nga dugos.” Ang iyang “kalan-on” mao ang mensahe sa Islam, kay ang pulong nga “mga dulong” nagrepresentar sa Islam, ug ang dugos mao ang pulong sa Dios, nga matam-is diha sa iyang baba. Ang matam-is nga mensahe nga iyang gikaon mahitungod sa “ihalas” nga asno sa Arabia, ang labing nahaunang simbolo sa Islam diha sa mga Kasulatan. Ang matam-is nga mensahe sa ihalas nga asno sa Arabia sa Islam, nga girepresentar usab sa “mga dulong,” gihabol usab ngadto sa iyang bisti, kay ang mga kamelyo laing simbolo usab sa Islam. Dili usa ka pagtuis sa pulong nga “mga dulong” ang paggamit niini ingon nga simbolo sa Islam, bisan pa kon ang pagkaon nga gikaon ni Juan nagtumong sa kahoy nga locust, ug dili sa mga insekto. Ang pulong nga “mga dulong” simbolo sa Islam, ug si Juan wala nagrepresentar sa pagkaon sa bisan unsang pisikal nga pagkaon; ang iyang pagkaon usa ka simbolo sa mensaheng manalagnaon nga iyang gikaon.

Ang iyang bakus mao ang “tagna” nga gihulagway diha sa Habakkuk. Kana nga tagna naghiusa sa unang kasagmuyo, sa panahon sa paglangan sa mga ulay, ug sa mga patukoranan sa Adventismo ingon sa gihulagway diha sa mga balaang tsart. Si Habakkuk mao ang matagnon nga bakus nga nagbugkos niining tanang mga kamatuoran.

Kay ang panan-awon alang pa sa gitakdang panahon, apan sa katapusan kini mosulti, ug dili mamakak: bisan pa kon kini malangan, hulata kini; kay kini sa pagkatinuod moabot, dili kini



malangan. Ania karon, ang iyang kalag nga mapahitas-on dili matarong diha kaniya: apan ang matarong mabuhi pinaagi sa iyang pagtuo. Habakkuk 2:3, 4.

Ang mensaheng profetiko nga maoy nagbugkos, sama sa bakus, sa mga mensahe nga naglangkob sa pasidaan sa “tingog,” mao ang sambingay sa mga ulay diha sa kalabotan sa panan-awon nga nalangan, apan mosulti. Ang panan-awon sa Pagtuaw sa Tunga-tungang Gabii nagmugna ug kalainan tali sa daotan, kansang “kalag nagmapahitas-on,” ug sa bililhon, nga gipakamatarong pinaagi sa pagtuo. Ang pagkamatarong pinaagi sa pagtuo mao ang bakus nga gisul-ob sa “tingog.”

Ug ang pagkamatarung maoy bakos sa iyang hawak, ug ang pagkamatinud-anon maoy bakos sa iyang mga bat-ang. Isaías 11:5.

Sa diha nga miabot ang “tingog sa usa nga nagasinggit sa kamingawan” sa kapakyasan, human sa kapakyasan niadtong Hulyo 18, 2020, ang iyang mensahe mao gihapon ang mao rang mensahe nga mao na sukad pa niadtong Septiyembre 11, 2001. Kadtong mensahe gikan sa Elias nga umalabot, ngadto sa mga naghulat nga napakyas, nangamatay, uga nga mga bukog, mao kini: nga ang Islam mao ang “mga timaan nga mga paghukom,” nga nagahatag sa hulagwayng luyo diin ang ubang mga anak sa Dios didto sa Babilonia makakat-on sa pagkamatarung.

Ang dalan sa matarong mao ang pagkamatarong; ikaw, nga labing matarong, nagatimbang sa agianan sa matarong. Oo, sa dalan sa imong mga paghukom, Oh Ginoo, nagapaabot kami kanimo; ang tinguha sa among kalag mao ang imong ngalan, ug ang paghinumdom kanimo. Uban sa akong kalag gitinguha ko ikaw sa gabii; oo, uban sa akong espiritu sa sulod nako mangita ako kanimo sa kaadlawon: kay sa diha nga anaa sa yuta ang imong mga paghukom, ang mga lumulupyong sa kalibutan makakat-on sa pagkamatarong. Isaías 26:7–9.

Si Juan Bautista, nga mao si Elias nga moanhi, mao ang “tingog” diha sa “kamingawan” sa tulo ug tunga ka adlaw sa Pinadayag kapitulo onse. Ang iyang buluhaton naglakip sa pag-ila sa ikaupat ug kataposang kaliwatan sa Adventismo, kansang mga kalag ginapahitaas ug nga nagsalig sa espirituwal nga panulondon sa ilang mga amahan, apan nagabati nga ang kapungot sa Dios hapit na moabot. Sila mao ang ikaupat nga kaliwatan, kay sila hingpit nang napadayag ingon nga usa ka kaliwatan nga sukwahi gayud kang Cristo. Sila mao ang kaliwatan sa mga halas nga mapintas, apan nagatudlo gihapon sila ngadto sa ilang amahan nga si Abraham, aron mangatarongan nga sila sa pagkatinuod mao ang kaliwatan sa Cordero. Ang kaliwatan sa Cordero mao ang pinili nga kaliwatan ni Pedro; sila mao ang mga magasunod sa Cordero bisan asa siya paingon.

Dayag nga gipadayag ni Juan ang mga sala niadtong nangabut aron maminaw sa iyang mensahe, kay sila naghinulsol ug nagpabunyag. Gipahibalo usab niya kanila nga adunay Usa nga mosunod kaniya, nga sa hingpit maghinlo sa Iyang giukanan. Kadtong Persona mao ang manununod sa tugon, Siya mao ang “ang tawo nga pangpahid sa hugaw” nga nagasilhig sa mga peke nga sensilyo ug mga mutya paingon sa bintana ug nagapahiuli sa mga orihinal nga mutya, nga unya nagdan-ag sa napulo ka pilo nga labaw pa kay sa ilang pagdan-ag sa dihang si William Miller gimandoan sa mga manulonda diha sa buluhaton sa pagtipon sa mga orihinal nga mutya sulod sa kalihokan sa nahaunang manulonda.

Si Juan Bautista diretso sa iyang pagsaway sa pagsalig sa Laodiceanong Adventista diha sa ilang amahan nga si Abraham, kay ang Elias nga moabot mao ang pagbalik sa mga kasingkasing sa mga amahan ngadto sa mga anak ug usab pabalik. Ang prinsipyo sa biblikanhong paggamit sa nahauna ug sa naulahi girepresentahan niana nga buluhaton, apan ingon man usab, didto makita ang tambal alang niadtong makakaplag sa ilang kaugalingon diha sa usa ka nagkatibulaag nga kahimtang, sa yuta sa mga kaaway, patay sa kamingawan. Kinahanglan nilang ilhon ang ilang mga sala, ug ang mga sala sa ilang mga amahan, ug maghinulsol. Uban sa pag-ila sa ilang mga sala ug sa mga sala sa amahan, kinahanglan usab nilang angkonon nga sila wala naglakaw uban sa Ginoo sulod sa yugto sa kamingawan nga tulo ug tunga ka adlaw. Labut pa, kinahanglan nilang angkonon nga ang Dios wala naglakaw uban kanila niadtong maong kasaysayan.

Ug ang mga mahibilin kaninyo magaanam ug kapuo tungod sa ilang kasal-anan didto sa mga yuta sa inyong mga kaaway; ug usab tungod sa mga kasal-anan sa ilang mga amahan magaanam sila ug kapuo uban kanila. Kon ilang isugid ang ilang kasal-anan, ug ang kasal-anan sa ilang mga amahan, uban sa ilang kalapasan nga ilang nahimo batok kanako, ug usab nga sila naglakaw nga supak kanako; Ug nga ako usab naglakaw nga supak kanila, ug gidala ko sila ngadto sa yuta sa ilang mga kaaway; kon unya ang ilang mga kasingkasing nga walay sirkunsisyon mapaubsanon, ug unya dawaton nila ang silot sa ilang kasal-anan: Nan hinumdoman ko ang akong tugon kang Jacob, ug usab ang akong tugon kang Isaac, ug usab ang akong tugon kang Abraham akong hinumdoman; ug hinumdoman ko ang yuta. Levitico 26:39–42.

Ang tunglo tungod kay wala nila hinumdumi ang mga adlaw nga igpapahulay sa yuta.

Si Juan Bautista, nga mao ang Elias nga umalabot, naglarawan sa “tingog” sa kamingawan sa tulo ug tunga ka adlaw sa Pinadayag onse. Siya magmando sa mga patayng uga nga mga bukog nga “mahinumdom” sa balaod ni Moises didto sa Horeb, ug kon ilang buhaton kana, nan ang mensahero sa tugon “mahinumdom” sa tugon sa ilang mga amahan. Apan kon ila lamang isugid ang ilang mga sala, ang mga sala sa ilang mga amahan, ug labi pang nagpaubos, kinahanglan nilang tukion ang mga kalapasan nga “ilang gikalapasan batok” sa Dios.

Kinahanglan usab nilang ilhon nga sila naglakaw “nga supak” sa Dios, ug nga ang Dios naglakaw “nga supak” kanila.

Kinahanglan usab nilang ilhon nga sila mao ang mga patayng uga nga mga bukog diha sa dalan sa Revelation onse, kay kinahanglan nilang angkonon nga gidala sila sa Dios ngadto sa yuta sa kaaway, ug ang yuta sa kaaway mao ang kamatayon.

Sumala kang Juan Bautista, gikinahanglan usab nga ilang tubagon ang pangutana kon kinsa ang “tingog” nga nagasinggit sa “kamingawan,” kay nangutana si Juan, “Kinsa ba ang nagpasidaan kaninyo sa pagkalagiw gikan sa kapungot nga umaabot?”

Padayon natong hisgutan kining mga hilisgutan sa sunod nga artikulo.

“Ang ministro sa Dios gisugo: ‘Singgit sa makusog, ayaw pagtipig, ipataas ang imong tingog sama sa trumpeta, ug ipakita sa Akong katawohan ang ilang kalapasan, ug sa balay ni Jacob

ang ilang mga sala.' Ang Ginoo nagaingon mahitungod niining katawohan: 'Nangita sila Kanako adlaw-adlaw, ug nalipay sa pag-ila sa Akong mga dalan, ingon sa usa ka nasod nga nagbuhat ug pagkamatarung.' Ania ang usa ka katawohan nga nalimbongan sa ilang kaugalingon, nagpakamatarung sa ilang kaugalingon, ug nahimuot sa ilang kaugalingon, ug ang ministro gisugo sa pagsinggit sa makusog ug sa pagpakita kanila sa ilang mga kalapasan. Sa tanang kapanahonan kini nga buluhaton gihimo alang sa katawohan sa Dios, ug gikinahanglan kini karon labaw pa kay sa bisan kanus-a kaniadto." Testimonies, tomo 5, 299.